

A VÉSZ Elnöksége, 2014. január 9-i kibővített ülésén az egyik napirendi pont keretében áttekintette a 2013. év eseményeit, eredményeit, problémáit. Szövetségünk 2013-i tevékenységét ismertető éwertékelésemet az elnökségi ülésen elhangzottakra is alapozva írom meg és hozzuk nyilvánosságra.

A VÉSZ 2013. évi történetét az alábbi tematika szerint tudjuk ismertetni:

- I. Közéleti tevékenységünk
- II. Általános érdekvédelmi tevékenységünk
- III. Egyedi érdekvédelmi tevékenységünk
- IV. A VÉSZ elleni támadások háttere
- V. 2013 eseményeiből fakadó terveink

I. Közéleti tevékenységünk

2013 folyamán több országos jelentőségű ügyben keresték meg Szövetségünket az érintettek, segítségünket, támogatásunkat kérve. A megtisztelő kéréseknek mindig eleget tettünk, ha a célkitűzések mögött összetársadalmi érdekeket láttunk.

1. Kishantos, földvédelem

A Kishantosi Mintagazdaság vezetői 2013 tavasz elején kerestek meg minket, a VÉSZ segítségét kérve élet-halál harcukhoz. Attól a perctől kezdve, hogy megismertük történetüket és bátor, nagyszerű, példaértékű harcukat, szívvel-lélekkel melljük álltunk és azonosultunk sorsukkal.

A körülményeket most nem részletezem, e harc története és tétje úgyis közismertté vált. Mi magunk is minden tőlünk telhetőt megtettünk annak érdekében, hogy a társadalmi köztudatba bekerüljön a kishantosiak tiszteletet parancsoló küzdelme.

Személyesen magam is, de a VÉSZ egész közössége is, a szó szoros értelmében élet-halál harcnak tekintettük és tekintjük ezt az ügyet. A front egyik oldalán a kishantosiak hatalmas, nemzetközi elismerést kivívó munkája áll az élet szolgálatában, a fenntartható mezőgazdasági technológiák kutatásával és alkalmazásával, amelynek végső célja, hogy a földművelést kiszabadítsa az ipari bázison nyugvó technológiák pusztító kényszeréből. A front másik oldalán pedig a halál erői működnek, amelyek szűklátókörű, kisszerű, pillanatnyi látszatérdekek oltárán feláldoznák az eredményeket. Rátörtek Kishantosra, hogy tönkretegyék. Az az áljogi hamis

játék, aminek álcája mögé rejtik felelőtlen, kisszerű szándékaikat, senkit, így minket sem tévesztett meg.

A tavasz végére kidolgoztam GYŐZ Mozgalom (Gyorsreagálású Önvédelmi Zónák) mozgósításának tervét az általános földvédelem és Kishantos védelme érdekében.

A Greenpeace és más neves, tekintélyes szervezetek nyáron, majd ősz elején csatlakoztak, és 8-10 szervezettel megalakítottuk a „Szövetség Kishantos védelmére” („Kishantosi Szövetség”) társadalmi szervezetet.

A VÉSZ két akciót hajtott végre Kishantos védelmében.

Az egyik akkor történt, amikor a bérleti szerződés lejártával az új, „győztes” bérlők megfenyegették kishantosi barátainkat, hogy október 31-ről november 1-re virradó éjszaka erőgépekkel rámennek a Mintagazdaság földjére, és mindent szétrombolnak. Ezen az éjszakán a VÉSZ aktivistáival őrködtünk Kishantoson. A kora reggel a bekötő utakhoz jövő rendőrfárőr közölte velünk, a környéken mindenki tudja, hogy a VÉSZ őrzi Kishantos földjét, s emiatt senki nem látta tanácsosnak, hogy betörjön a földterületre.

A másik akció keretében autós demonstráció formájában a VÉSZ-konvoj 2013 november 4-én felkereste a Kishantos környékén élő „pályázati győzteseket”, hogy jelezzük: nem tehetik tönkre Kishantos eredményeit.

Kishantos kapcsán a társadalmi cselekvés jellegének dilemmáit érdemes megemlíteni. Mit tegyünk, hol van a cselekvésünk morális határa, ha bármiféle erő, vagy hatalom, magát az élet fenntarthatóságát, az elkövetkező nemzedékek jövőjét, életesélyeit fenyegeti, sőt veszélyezteti.

Annak előrebocsátásával térek ki erre a súlyos kérdésre, hogy minden tiszteletem változatlanul kishantosi barátainké és a Greenpeace mozgalomé, és változatlanul, szívvel-lélekkel mellettük vagyunk.

A Kishantos védelmére összehívott koordinációs megbeszélésen sokkal harcosabb fellépést javasoltam. Később írásban is több alkalommal kitértem arra, hogy semmiképpen nem nyugodhatunk bele, hogy utódaink életlehetőségeit rombolják. Minden úgynevezett „jogi” forma és feltétel álságos, sőt hazug, amely az élet ellehetetlenítését szolgálja. Éppen ezért az ilyen látszatjogi követelményeknek nem kell eleget tenni.

A kishantosiak és a Greenpeace egyértelműen leszavaztak, és leállították a VÉSZ-t az esetleges harcosabb fellépéstől. Mi több, kioktatást kaptam „kereszténységből, erőszakmentességből, törvénytiszteletből”.

Mi tehát a teendő, ha az erőszak az élet és az igazság ellen már történik (bárminek álcázzák is), és hatékonyan védekeznünk kellene?

A kötélhúzás azóta is tart Kishantos ügyében. Mind a kishantosiak, mind az új bérlők

birtokvédelmet kértek. Az illetékes Minisztérium, nem szégyellve az arcpirító, össze-vissza hazudozást, változatlanul Kishantos életére tör. Jelek szerint az „új bérlők” szövetségesül szegődtek az életellenes erőkhöz. Kishantos védelmében viszont egyértelmű kiállással megszólaltak az ombudsmanok is, egyelőre eredmény nélkül.

Várjuk a végkifejletet. Reméljük, békés megoldás lesz, s nem kell, hogy sor kerüljön arra, hogy kishantosi barátaink belássák: végső soron akár a GYŐZ Mozgalom által javasolt harcos fellépésre is szükség lehet.

2. A devizahitelezés ügyének krízise

Az év folyamán a különböző devizahiteles szervezetek folyamatosan kerestek minket, kérve fellépésük támogatását.

Ennek előzménye az a közismert tény, hogy 2009-2010 folyamán a GYŐZ Mozgalom és a VÉSZ erőire támaszkodva akadályoztuk meg a kilakoltatásokat. A félbűnözői körökből verbuvált, illegális kilakoltató kommandókat elkergettük, s a kereskedelmi bankokat ultimátumban szólítottuk fel árverezési is kilakoltatási moratórium meghirdetésére. Kilátásba helyeztük, hogy azoknak a bankoknak a működését megsemmisítjük, amelyek a magyar családokat utcára merik tenni. Fellépésünket a bankok komolyan vették, és teljes sikert értünk el. Ugyanakkor engem a bankok kényszerítés büntett elkövetése miatt feljelentettek. Első fokon a bíróság elítélt, másodfokon a Fővárosi Bíróság, majd harmadfokon a Fővárosi Ítéltábla jogerősen, bűncselekmény hiányában, felmentett. Ennek az ügynek a dokumentumait honlapunkon közzétettük, bárki megismerheti.

Ilyen előzmények után, legrosszabb álmunkban sem gondoltuk, hogy a kétharmados FIDESZ-ciklus negyedik évében, 2013-ban, a devizahitelezés félmilliós tömeget kitevő, legsúlyosabb helyzetben lévő áldozatainak ügye teljességgel megoldatlan lesz.

Mindenki fellélegzett, amikor Orbán Viktor 2013 nyarán végre egyértelműen kimondta az igazságot: a bankok becsapták ügyfeleiket, és teljes körű elégtételt kell adni az áldozatoknak, továbbá: az egész magyar gazdaság létérdeke a devizahitelek azonnali kivezetése.

Azóta semmilyen érdemi dolog nem történik, labdázás folyik a Kormány, a Bankszövetség és a Kúria között. Akinél éppen van, azonnal tovább dobja a „forró” labdát valamelyik másik félnek.

A feszültség pedig az áldozatok oldalán nőttön nő, és már most elviselhetetlen. Senkit ne tévesszen meg az a tény, hogy alkalmatlan szervezetek alkalmatlan vezetőit csak nagyon kevesen követik, hatékonyan egyáltalán nem mondható demonstrációikban. Ha ez az ügy robbanni fog, egyszerre lesznek százezrek az utcán.

2013 során, a sok rossz tapasztalat miatt folyamatosan sodródtunk abba az irányba, hogy a GYŐZ Mozgalommal és a VÉSZ erőivel újra ringbe szálljunk. Ez úgy fog történni, hogy igazi,

cselekvőképes szervezetekkel összefogva kiválasztunk egy bankot, és annak működését megsemmisítjük. Ezúttal már nem lesz ultimátum. Ha ez nem vezet eredményre, akkor jön a következő bank, és így tovább, mindaddig, amíg végérvényes, igazságos, jogszerű megoldás nem születik.

Az akciók részletes cselekvési terve ki van dolgozva, bármely pillanatban, amikor a kellő összefogás létrejött, beindítjuk a mechanizmust, s akkor már nem lesz visszaút.

Nem mi leszünk a felelősek mindennek következményeiért. Ha a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom nem érti meg, hogy félmillió adós (kb. másfél millió ember) létbiztonságával nem lehet játszani, a bankok jogtipró, profitmaximalizáló érdekei szolgálatában sem, akkor őket terheli majd a felelősség azokért a súlyos következményekért, amelyeket az igazságos, jogszerű, egyértelmű és azonnali megoldással meg lehetne akadályozni. Nem tudom, ki kinek fogja tovább dobni a labdát, ha a bankrendszer, és esetleg az egész magyar pénzrendszer meginog. Meg kell várni a bankháború újraindítását? Nem elegendő szempont a megoldáshoz, hogy másfél millió ember életét (benne több tízezer gyermek életét!) semmiféle pénzügyi érdek alapján nem lehet megnyomorítani?

3. A NAV-ügy

Lukács András, a Levegő Munkacsoport elnöke és Horváth András ősszel fordult hozzánk, a VÉSZ segítségét és támogatását kérve a NAV-ügy megindításában. Megismerve az ügy jellegét és horderejét, eleget tettünk a megtesteltetésnek. Így került sor az ügyet kirobbantó november 8-ai közös sajtótájékoztatónkra, majd a további két közös sajtótájékoztatóra is. Barátaim kérésére magam vezettem le ezeket a sajtótájékoztatókat.

Az ügy hordereje óriási, az általunk érdekvédelmi szempontból képviselt kis- és középvállalkozások szempontjából is. A rossz szabályrendszert és a rossz gyakorlatot leplezi le Horváth András fellépése. Ennek nyomán most már nem lehet többé elkenni, de még elodáztatni sem a komoly, érdemi vizsgálatot és a szükségszerű változtatásokat. Az alapvetően rossz rendszer látszólagosan konszolidált működése csupán kulisszája a háttérben pusztító kontraszelekciónak, intézményesült korrupciónak. De mi máshoz vezethet egy olyan szabályrendszer, amely matematikailag bizonyíthatóan betarthatatlan, amely ugyanakkor gyilkos szigorral sújtja a kis- és középvállalkozásokat, miközben a multi hálózatoknak és a pénzligarchia nagykutyáinak tág teret biztosít az élősködő nyereszkesedésre és a közterhek viselésének megtagadására.

A VÉSZ egyik alapítója a „Zöld Dosszié Mozgalomnak”, amely a nevében Horváth András legendás „zöld dossziéjára” mint jelképre utalva a gazdasági és politikai közélet megtisztulásáért akar küzdeni. Erős, hatékony szervezetek alakították e Mozgalmat, s akciók

sokaságát tervezik azok ellen, akik haszonélvezői, pártolói, cinkosai a gazdasági érdekcsoportok és a politikai, államigazgatási élet bűnös összefonódásának.

Szorosan figyelni fogjuk Horváth András sorsát is, és ha kell, meg fogjuk védeni.

4. Együttműködés Szili Katalin Közösségével

Az év krónikájához tartozik, hogy Szili Katalin és munkatársai augusztus végén, szeptember elején kerestek meg azzal, hogy egy közösség szervezése folyik, amelybe szeretnék bevonni Szövetségünket. A Közösség célja, hogy a társadalmi igazságosságot bevigye a politikai-gazdasági életbe, és e területek szereplői számára mércévé tegye. Magam nagy szimpátiával fogadtam ezt a kezdeményezést és a megtisztelő megkeresést, majd a VÉSZ Vezetősége is (számomra is meglepően egyhangú) határozatot hozott a kezdeményezés támogatásáról.

Később, amikor a Közösség a Társadalmi Igazságosságért (KaTI) zászlót bontott, hivatalosan is kiadtunk nyilatkozatot a Közösség támogatásáról, és azóta öt VÉSZ-tag vállalta, hogy a KaTI színeiben ringbe száll a jelöltségért a 2014. évi parlamenti választásokon.

Fölvetődhet a kérdés, hogy ezúttal miért változtattunk a pártoktól való távolságtartás eddigi gyakorlatán.

Ennek több oka van:

- a KaTI valóban össztársadalmi érdekekért száll síkra;
- a KaTI nem pártklikkeket és csoportérdekeket képvisel, hanem a civil társadalom képviselőit, problémáit és javaslatait akarja bejuttatni a Parlamentbe;
- olyan módon és mértékben támogatja a KaTI a kkv szektor érdekeit, hogy az teljesen egybevág a VÉSZ elképzeléseivel;
- a KaTI a baloldal igazi, eredeti történelmi értékeit képviseli;
- a KaTI tiszteli a vallást, és érvényesíteni akarja a nemzeti érdekeket;
- a KaTI felvállalta a kisgazda társadalom politikai érdekképviselését, amely ma teljességgel hiányzik a magyar politikai közéletből.

II. Általános érdekvédelmi tevékenységünk

1. Részvételünk a jogalkotás előkészítésében

2012 és 2013 folyamán számos jogszabály megalkotására és életbe léptetésére került sor, amelyek alapvetően befolyásolják a magyar építésjog helyzetét. Ezeket több alkalommal is részletesen ismertettük honlapunk hasábjain.

Tény, hogy a 2008 ősze óta megfogalmazott, s a legkülönbözőbb közhatalmi fórumokhoz eljuttatott petícióinkban rögzített javaslataink közül 2013-ra kilenc belekerült az építésjog írott szabályaiba (törvényekbe, kormány- és miniszteri rendeletekbe).

Ezt mindenekelőtt a Belügyminisztérium illetékes Államtitkárságának köszönhetjük, de a Nemzetgazdasági Minisztérium illetékes gazdaságsszabályozási munkatársai is, az eredményekből láthatóan, figyelembe vették elképzeléseinket.

Sok még a teendő. Például a jelenlegi formában nem elég hatékony a rezsióradíj minimális összegének hatósági meghatározása. Még a közbeszerzési pályázatokon is mindenki kapásból nyilatkozik a szabály betartásáról, az is, aki nem tartja be. A magánberuházásokon pedig, ahol nem is kötelező a betartása, még lazább a helyzet. A problémát az okozza, hogy nincs olyan kötelező normarendszer, amely alapján a rezsióradíj kötelező minimumának betartása számon kérhető lenne. Mivel a rezsióradíj minimumának hatósági meghatározása a felelőtlen aláajánlgatások, és ennek nyomán a lánc tartozások megakadályozásának egyik legfőbb eszköze, ezért komoly, érdemi lépéseket kell még tenni a hatékonysága érdekében.

A még szükséges tennivalókkal együtt is azt mondhatjuk, hogy a 2013-ban hozott és életbe lépett jogszabályokkal elindult egy folyamat, amely a jövőt illetően megnyugtató építésjogi helyzetet ígér.

Aggasztó viszont, hogy a már kialakult lánc tartozások megoldására nincs semmilyen elképzelés. Mi többféle változatot is kidolgoztunk, s eljuttattuk az illetékeseknek, akik szimpátiával is fogadták, azonban érzékelhető, hogy a politikai akarat egyelőre nincs meg a helyzet rendezésére.

Megfontolandó például, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv kompetenciáját ki kellene terjeszteni tíz évre visszamenőleges vizsgálatokra is. Ott, ahol már lezajlott a felszámolás, tisztázható lenne a munkák ki nem fizetése céljából család csődhelyzetet konstruáló megrendelők felelőssége.

Kétségtelen, hogy a már kialakult lánc tartozások felszámolása bonyolult, fáradságos feladat, de nem megoldhatatlan. Kérdés, hogy szabad-e úgy továbbmenni, hogy az óriási veszteségek, mint valami hatalmas seb ott maradjon a nemzetgazdaság testén, történetén, sok ezer értékkeremtő, becsületes, teljesítő képes vállalkozást maga alá temetve.

Ezekre a súlyos dilemmákra 2013 sem hozott választ.

2. Közjogi küzdelmeink

Mivel a kialakult lánc tartozások kezelésére semmilyen jogi lehetőség nincs, belenyugodni pedig nem tudunk és nem is akarunk a spekuláns rablók másokat tönkretévő harácsolásába, ezért 2013-ban is maradtak a szokásos és továbbfejlesztett akcióink az egyedi érdekvédelmi munkában.

Ennek következménye viszont, hogy fellépésünk nyomán a rablók rendőrért kiabálnak, mi több, még ők jelentenek fel minket különböző ürügyekkel.

Ezeket az ellenem, vagy a VÉSZ ellen indított pereket a legkevésbé sem tekinthetjük személyes, vagy szövetségi „magánügyünknek”, hanem úgy tekintünk ezekre az eljárásokra, mint amelyek nagyon is szorosan hozzátartoznak közjogi küzdelmeinkhez, s ilyenformán általános érdekvédelmi munkánkhoz. Áldozatul kell magunkat állítani ezekbe az eljárásokba, hogy a tarthatatlan jogi helyzetre figyelmeztessük mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó közhatalmat.

Ezt a helyzetet minden igazságszolgáltatási ág jóformán minden szereplője érzékeli. Közvetlenül, vagy közvetve ki is szórták fejezni, hogy tudatában vannak: nincsenek bűnös motivációink. Ezt még azok is érzékeltetik, akik egyébként elmarasztalnak bennünket.

Az a tapasztalatunk, hogy az azonosnak tekinthető tényállásokat is a legkülönbözőbb módon, sokszor egymással teljesen ellentétesen ítélik meg a különböző igazságszolgáltatási fórumok. A bírói kar, akkor, amikor nincs egyértelmű jogi megoldás, becsülettel küszködik az igazság és az írott jog összhangjának megteremtésén. Ez sokszor szinte teljesíthetetlen feladatnak tűnik. Vagy a nyilvánvaló igazság csorbul, vagy az írott jog bizonyul hézagosnak, alkalmazhatatlannak.

Sorozatosan ismétlődik, hogy ha egyáltalán bíróság elé kerülnek ügyeink, s elsőfokon elmarasztalnak minket, másodfokon felmentenek. 2013 folyamán két ügyet nyertünk meg másodfokon.

Addig, amíg a közjogi organizációban dívik az a babona, hogy az igazság és a jog két különböző dolog, s hogy bár a nevében igazságszolgáltatást lenne köteles nyújtani a jogalkalmazás szervezete, mégsem kell keresniük és szolgálniuk az igazságot (igazságosságot), addig sem a társadalom, sem a közhatalom számára nem lesz megnyugtató helyzet.

Mi pedig nem tehetünk mást, mint hogy keressük és szolgáljuk az igazságot és az igazságosságot. Ez érdekvédelmi munkánk alapja, bármilyen kockázattal jár is ma Magyarországon a legelemibb igazságok érvényesítése.

III. Egyedi érdekvédelmi munkánk

2013 során hét, évek óta húzódó ügyben született megoldás.

Perczel Attila ügyében, a Nóra 97 Kft. egyik ügyében, szintén a Bitupont Kft., és a Hemex Esztrich Kft. egyik ügyében megtörtént a kifizetés.

Dohány András jogerős tulajdonjogot kapott arra a lakásra, amelyet a VÉSZ foglalt le számára a munkája ellenértéke fejében.

A Ker-Transz Kft. ügyében is megállapodás született, ami azonban még egy munka elvégzéséhez van kötve, annak függvényében történik majd a kifizetés.

Az Uszkay Család ügyében is megállapodás született, igaz, a végső tárgyalás már ez év január elején zajlott le.

A 2013-ban indult ügyek közül gyors eredményt értünk el az Ablak Bazár Kft. ügyében, az Angol Invest Kft. egyik ügyében és a Pataki Kft. ügyében.

A Budai Lakásépítő speciális ügyében is gyors eredményt értünk el. Ez a tagszervezetünk beruházóként és generálkivitelezőként tevékenykedett, s egy érdekcsoport szemet vetett az egyik megépített, de még csak 15%-ban értékesített lakóparkra. Kifejezetten büntetendő, ám nehezen, vagy egyáltalán nem bizonyítható lépéseket is bevetve lehetetlenné tették az értékesítést, és személyes támadásokat is elkövettek. Nyilvánvaló céljuk az volt, hogy a céget ellehetetlenítsék, csődbe kergessék, majd fillérekért megszerezzék a lakóparkot.

Amikor a VÉSZ jelezte ennek az érdekcsoportnak, hogy a cég a Szövetség védelme alatt áll, s ezt az érintett lakóparkban hirdetmény formájában is kifüggesztettük, azonnal eltakarodtak.

Mindent tudtunk róluk, de akciócsapatok bevetésére nem is került sor. Ezt követően a lakópark élete visszazökkent a rendes kerékvágásba, s az értékesítések újra indulhattak.

Megállapodás közeli helyzetet sikerült elérni az Arden, a Nardon és a Koós Kft.-k, továbbá a

Hung-Art Kft. és a Mabela-Team Kft. ügyében.

Folytatnunk kell érdekvédelmi erőfeszítéseinket további 21 tagszervezet ügyében, amelyek között vannak régi és új ügyek vegyesen.

Számos olyan tagja van Szövetségünknek, akik ügye már megoldódott, s újabb ügyük nincs, sőt vannak, akiknek nem is volt érdekvédelmi ügyük, de szolidaritásból, és/vagy a VÉSZ védelmére számítva szükség esetén, tagok akarnak lenni.

Szövetségünk taglétszáma a 2012-ben lezajlott örvendetes tisztulást követően, továbbá új tagok belépésével stabilizálódott. Akcióinkat és demonstrációinkat megfelelő erővel, maradéktalanul végrehajtottuk. Korántsem állíthatjuk, hogy nincs mit javítani a belső szolidaritás szintjén, de a kellő létszám mindig megvolt, akkor is, ha 30-40 aktivista kellett, akkor is, ha 100, akkor is, ha 10 autó kellett, akkor is, ha 30, akkor is, ha bontási akciót hajtottunk végre, akkor is, ha autós demonstrációt. Igazi tartalékaink a belső közösségépítésben vannak. Még a VÉSZ-ben sem könnyű megértetni, hogy a szolidaritásnak, a pénzérdekektől függetlenül is önértéke van, s küldetésünk, hogy ebben példát mutassunk a társadalomnak.

IV. A VÉSZ elleni támadások háttere

Szövetségünk működésének első percétől igyekeztek ellenségeink kígyót-békát kiabálni ránk. Az első években, 2008 és 2011 között az volt a jellemző, hogy igyekeztek minket bűnbandának beállítani, azt terjesztették, hogy „magánhadsereget” szerveztem magamnak bűnözőkből, stb. Aztán jöttek a politikai-ideológiai gyanúsítások: vajon melyik párt szekerét toljuk, milyen politikai erő megbízásából tevékenykedünk. Magam hol antiszemita, hol zsidóbérenc voltam, egyszer kommunista (sőt egy újságcikkben még maoista is!), máskor fasiszta, aztán politikai terrorista majd anarchista, stb.

Később aztán elhallgattak ezek a hangok, részben azért, mert kénytelenek voltak tapasztalni rendkívüli támogatottságunkat.

2012-től kezdődően, és különösen 2013-ban már csak egyetlen személy szervezi az ellenem és a VÉSZ ellen zajló támadásokat. Mivel most már jogi eljárások is zajlanak, és tanúként fel kellett tárnom a nyomozó hatóságok előtt az ügy hátterét, eljött az ideje, hogy a VÉSZ iránt érdeklődő nyilvánosságot is tájékoztassam a tényekről, a 2013-ban lezajlott eseményekkel összefüggésben.

2009 tavaszától Orosz Ferenc dunakeszi lakos, volt magánnyomozó, aki azt megelőzően rendőrtiszt volt, behízelegte magát a Szövetség vezetésébe. Mindenféle ajánlatot tett nagy lelkesen, hogy sokféle munkát kész végezni a közös cél érdekében, aktivistaként. Megvallom, sikerrel járt, elnyerte a bizalmamat, és egy idő után kineveztem érdekvédelmi titkárrá.

Később több alkalommal ajánlatot tett, hogy rendőri és államigazgatási vezetők korrumpálásával titkos adatokat tud megszerezni. Hozott egy táblázatot, amelyen az szerepelt, hogy banktitkokért, adótitkokért, számítógépes és mobiltelefon-adatokért hány forintot kell fizetni. A táblázatban hatalmas összegek voltak feltüntetve, egy-egy ilyen „értékes” információért több százezer forint.

A VÉSZ küzdelmének stílusába nem fért bele az ilyesfajta információk felhasználása, mi mindig a nyílt küzdelem hívei voltunk, ezen kívül soha nem volt a VÉSZ olyan anyagi helyzetben, hogy egy-egy ilyen információért százezreket ki tudott volna adni. Nem is vettem készpénznek ezeket a kissé hetvenkedőnek tűnő állításokat. Ezért soha nem kértem ilyen „szolgáltatásokat”.

Ettől függetlenül Orosz „önszorgalomból” időről-időre közölt mindenféle bombasztikus információkat. Például két magánszemélyről közölte, hogy „fedett megfigyelés” alatt állnak. Aztán volt, hogy bankszámla mozgásokról tájékoztatott.

Fogalmam sem volt ezeknek a közléseknek a valóságtartalmáról, nem is tudtam velük mit kezdeni, soha semmire nem is használtam ezeket.

2011 nyarától azt akarta elérni Orosz Ferenc, hogy a VÉSZ tagjainak összes követelése, egy engedményezési konstrukció keretében az ő cégén folyjon keresztül. Megadta ennek a cégnek az adatait: Eurocontrol Capital Group Tanácsadó Kft., 1104 Budapest, Lavotta u. 9.

Azzal érvelt, hogy így könnyebb lesz az egyedi érdekvédelmi ügyekben a követelések és a támogatási szerződések érvényesítése. Ezt először el is hittem. Később azonban egymás után jöttek vezetőségi tagok e cégről szóló riasztó hírekkel. A tagság általános bizalmatlansága miatt leálltam ennek a „megoldásnak” a támogatásával.

Orosz rettenetesen csalódott volt. Megpróbált arra szorítani, hogy vigyem keresztül a tagságnál ezeknek az engedményezési szerződéseknek az aláírását. Közöltem vele, hogy ha a tagság bizalmatlan vele szemben, nincs semmilyen eszköz a kezemben arra, hogy áterőszakoljak egy akarattal ellentétes dolgot.

Egyébként ekkor már magamnak is fenntartásaim voltak vele szemben.

Közben néhány tagnál elérte Orosz, hogy bízzák őt meg magánnyomozói tevékenységgel. A megbízást adó tagok később azt közölték velem, hogy súlyos összegekért Orosz olyan „információanyagot” szolgáltatott, amelyet bárki az internetről leszedhet. Ezért is gyanús volt nekem, miféle „titkokhoz” tud Orosz hozzájutni.

Később kiderült, hogy még ezt a munkát sem Orosz végezte el, hanem D. Kovács István, akinek viszont ezért a munkájáért Orosz – D. Kovács elmondása szerint – egy fillért sem adott.

Végül Orosz, összefogva egy kis csoporttal, meg akarta szerezni a Szövetség vezetését. Tisztújító közgyűlésre készültünk, s egy papíron leírták, hogyan játsszam át nekik a Szövetség vezetését, ki milyen pozíciót akar betölteni a vezetőségben.

Ha hozzásegítem őket a vezető tisztségek többségének megszerzéséhez, akkor személyesen nekem havi egymillió forintot „dobnak össze”, és kapok tőlük egy új autót, de ha nem teszek eleget a kérésüknek, akkor feljelentenek mindenféle hatóságoknál, felhergelik ellenem az elégedetlen tagokat, és sajtókampányt indítanak ellenem. Jellemző Oroszra, hogy mindezt még le is írta.

Válaszul fegyelmi eljárást indítottam Orosz és a csoport ellen.

Később kizártuk őket a Szövetségből.

Beváltották fenyegetéseiket, de sem a feljelentésekkel, sem a „sajtókampánnyal” nem mentek semmire.

Amikor látta Orosz, hogy senkit nem érdekelnek a közlései, akkor a VÉSZ megbízásából, a VÉSZ nevében és nevével, 2011 augusztusában, még érdekvédelmi titkárként indított honlapot ellopta, helyesebben elsikkasztotta a VÉSZ-től, arra használva fel, hogy rágalmazó hazugsággal tömjé azt tele a VÉSZ ellen. (A honlap indítása összes dokumentumának eredeti példánya a VÉSZ birtokában van.)

2013 elején Orosz megvesztegetési provokációt szervezett ellenem. Idegen nevekké jelentkező személyek megpróbáltak megvesztegetni. Ez csúfos kudarccal végződött. A megvesztegetés miatt feljelentést tettünk, aminek nyomán a BRFK elrendelte a nyomozást.

Először magáról a megvesztegetési kísérletről hallgatott ki tanúként a nyomozó, majd újra beidézték, s ekkor már Orosz Ferenc viselt dolgairól kellett tanúvallomást tennem a nyár elején. Ezt meg is tettem, feltárva Orosz Ferencnek az előbbieken leírt viselt dolgait, s az ezzel kapcsolatos, rendelkezésemre álló dokumentumokat is át kellett adnom a nyomozónak.

Tekintettel a dolog jellegére és horderejére, az Orosszal kapcsolatos tanúvallomásomat még akkor, a nyár elején eljuttattam a Belügyminiszternek, a Kúria Elnökének és a Legfőbb Ügyésznek. A Legfőbb Ügyészségtől kaptam írásos választ, amelyben közlik, hogy az ügyet figyelemmel kísérik, és ellenőrzésük alatt tartják. A másik két helyről csak informális reakciót kaptam.

Elsikkasztott honlapunk ügyében két büntető és egy polgári eljárásban kell Orosz Ferencnek felelnie.

Ez áll tehát annak háttérében, hogy 2013 során egyetlen személy szervezte a VÉSZ elleni rágalmazó támadásokat.

Igaz, szövetségese is akadt Pörzse Sándor országgyűlési képviselő személyében, aki nem fizette ki házának építőjét, emiatt a VÉSZ akciókat hajtott végre ellene, s azt gondolja, hogy a Szövetség rágalmazásával megúszhatja a kifizetést.

Jellemzésül: Pörzse külön felhívta Szili Katalint, hogy rágalmazó hazugságokat mondjon rólam. Ezért, és minden egyéb formában elkövetett rágalmazásáért Pörzse természetesen felelni fog.

2013 legrejtélyesebb tapasztalata viszont, hogy minél több rosszat mondtak és híreszteltek rólunk, annál meredekebben emelkedett a támogatottságunk. Lehetséges, hogy az emberek szemében erősíti a hitelességet, ha valakiről rosszakat mondanak, hiszen mindenkinek vannak ellenségei. Akiről pedig mindig csak jót mondanak, gyanússá válik.

V. 2013 eseményeiből fakadó terveink

Írta: Éliás Ádám elnök

2014. január 10. péntek, 15:35

Jóllehet, sok gond és probléma árnyékolja életünket, 2013 mérlege több szempontból is pozitív képet mutat.

Hónapok óta keresi velünk a kapcsolatot több ifjúsági szervezet. Együtt akarnak működni a VÉSZ-szel. Úgy tűnik, az ifjúság aktivizálódik az ország érdekében.

Ennek nyomán is elhatároztuk a VÉSZ Ifjúsági Tagozatának létrehozását. A kibővített Elnökség már határozatot is hozott erről. Sok kiváló fiatal tevékenykedik a Szövetségünkben, fórumot akarunk teremteni az ő érdekvédelmi képviselőiknek is. Szeretnénk a fiatalok sajátos problémáit, javaslataikat bevinni a társadalmi köztudatba.

Zömében fiatalokból álló szervezetek alakították meg a már említett „Zöld Dosszié Mozgalmat” is, amelyhez az alapításkor csatlakoztunk.

Folytatni szeretnénk közéleti tevékenységünket a már jelzett, megkezdett témákban. Az általános és az egyedi érdekvédelmi fellépés is sok munkát igényel.

Budapest, 2014 január.

Éliás Ádám elnök